

הרינו להודיע כי נשמטה פרשת "בחוקותי" מהזוהר היומי חלק 50 והבאנו אותה כאן. ולאחריה נחזור לסדר הלימוד האדרא רבא מפרשת נשא.

פרשת בחוקותי

הקב"ה מוכיח את עם ישראל באהבה

אם בַּחֲקֹתַי תֵּלְכוּ וְגו'. (ויקרא כ"ו) **רַבִּי חֵיִיא פִּתַּח,** (מיכה ו)
עַמִּי זָכַר נָא מַה יַעֲזִיב בְּלֶקְ מֶלֶךְ מִזָּאב לקלל את עם ישראל
 במדבר כדי לכלותם וְכֵּן עָנָה אוֹתוֹ בְּלָעַם בֶּן בְּעוֹר מַה אֶקוֹב לֹא קָבָה
 אֵל וּמַה אֲזַעֵם לֹא זַעַם ה' וְגו'. **עַמִּי זָכַר נָא, זִפְאָה חוּלְקָא דְעַמָּא**
דְא, דְמֵאֲרִיִּהוֹן אוֹכַח לוֹן הֲכִי אשרי חלקם של עם ישראל שהקב"ה
 מוכיח אותם כך. **עַמִּי זָכַר נָא, אִף עַל גַּב דְאֵתוֹן סִטָּאן**
מֵאֲרִיִּחִי, עַמִּי אֵתוֹן, דְלֹא בְעֵינָא לְמַעַבְד לְכוּ
כְּעוֹבְדֵיִכוּ ואומר להם עמי זכר נא כלומר אע"פ שאתם סרתם מדרכי עמי אתם,
 ואיני חפץ לעשות לכם כמעשיכם והרי הוא תוכחה מאהבה.

הקב"ה כביכול מתנצל בפני עם ישראל

רַבִּי יַעֲחֵק אָמַר מַה שֶׁאוֹמֵר לָהֶם הַקַּב"ה זָכַר נָא מַה יַעֲזִיב בְּלֶק וְכו' אֵין זֶה אֵלֹא
 תּוֹכַחָה כְּבִיכּוֹל דְּבִרֵי הַתְּנַצְלוֹת שֶׁל הַקַּב"ה, **זִפְאָה חוּלְקָא דְעַמָּא,**
דְמֵאֲרִיִּהוֹן אָמַר לוֹן אשרי חלקם של עם ישראל שהקב"ה אומר להם כך,

הלימוד היומי

לע"נ עביה שמחה בת הדורה תנה ושלום ע"ה

(מיכה ו) עָמִי מָה עָשִׂיתִי לָךְ רָאָה אִיזָה טוֹבוֹת עֲשִׂיתִי לָךְ וְיָמָה הִלְאִיתִיךָ וּמָה הַדָּבָר שִׁיגַעְתִּי אוֹתְךָ וְהִכְבַּדְתִּי בּוֹ עוֹלֵי עֲלִיךָ עֵינָה בִּי תַעֲדֵד בִּי מִהוּ דָבָר זֶה. מָה יַעֲזֵב בְּלֶקַךְ מְלֶךְ מוֹאָב וְזָכַר אֶת הַטּוֹבוֹת שֶׁעֲשִׂיתִי אִתְּךָ בְּמַדְבַּר שֶׁבִלַק יַעֲזֵב לְקַלְלֶךָ וְלֹאבֹדֶךָ. בְּכַמָּה מְלִין וְעוֹבְדֵיין אָמַר לְשִׁיצָאָה לָבוֹ מֵעֲלָמָא, וְכַמָּה חַרְשֵׁין אֶתְעַר לְקַבְלֵיִכוֹ בְּכַמָּה דְבָרִים וּמַעֲשִׂים אָמַר לְכַלּוֹת אֶתְכֶם מִהָעוֹלָם וְכַמָּה כַּשְׁפִּים הוּא עוֹרֵר כְּנַגְדְכֶם וְלֹא נִתְּתִי לוֹ לְהַרְעָ לְכֶם.

הקב"ה מנהיג את העולם מידה כנגד מידה

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אָמַר לוֹן קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל אָמַר להֶם הַקַּב"ה לְיִשְׂרָאֵל, זְכוֹר נָא וְאֵנּוּ לֹא שָׁמַעְנוּ לוֹ וְלֹא זָכְרָנוּ וְלִכֵּן וַיִּי דְאַנְן צְוֹחִין בְּכָל יוֹמָא, וְנַעֲיִנָן וּבְכִינָן אוּי לָנוּ שָׁאֲנוּ עֵתָה צְוֹחִים בְּכָל יוֹם וְגוֹעִים וּבּוֹכִים, (איכה ה) זְכוֹר יְהוָה מָה הָיָה לָנוּ. (תהלים קלז) זְכוֹר יְהוָה לְבָנֵי אֲדוֹם, וְלֹא בָעִי לְאַשְׁחָתָא עֲלֵנָא כְּלוֹמַר שֶׁגַם אֲנַחְנוּ מִבְּקָשִׁים מִמֶּנּוּ שִׁיזְכוֹר אֶת מַה שֶׁעָשׂוּ לָנוּ הַגּוֹיִים וּמָה הָיָה לָנוּ וְעֵתָה הוּא אֵינּוּ רוֹצֵה לְהַשְׁגִּיחַ עַל בְּקִשְׁתֵּינוּ, הוּא אָמַר לָן בְּבָעוּ זְכוֹר נָא, אֵינּוּ נָא אֶלָּא לְשׁוֹן בְּעוֹתָא, וְאַנְן לָא אֶשְׁחָתָא בִּיהִ וְדָבָר זֶה הוּא מִדָּה כְּנַגַּד מִדָּה כִּי הוּא אָמַר לָנוּ בְּבִקְשָׁה מִמֶּכֶם תִּזְכְּרוּ וְאֵנּוּ לֹא הִשְׁגַּחְנוּ בּוֹ, כְּגוֹוֹנָא דָּא אֲנָן צְוֹחִין וְלִכֵּן בְּמִדָּה זֹו הוּא מוֹדֵד לָנוּ שָׁאֲנוּ צְוֹחִים זְכוֹר יְהוָה מָה הָיָה לָנוּ, זְכוֹר יְהוָה לְבָנֵי אֲדוֹם, (תהלים עד) זְכוֹר עֲדַתְךָ קָנִיתָ

הַלִּימוֹד הַיּוֹמִי

לע"נ עביה שמחה בת הדורה תנה ושלום ע"ה

קָדָם, (תהלים קו) זְכַרְנִי יְהוָה בְּרִצּוֹן עֲמֹד, וְלֹא בְעֵי
 לְאִשְׁנָתָא עַלְן והוא אינו רוצה להשגיח בנו.

הקב"ה משגיח ומרחם עלינו

רְבִי יְהוֹדָה אָמַר, וְדַאי קָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אִשְׁנָח עַלְן
 תְּדִיר, וְדְכִיר לְן ודאי הקב"ה משגיח עלינו תמיד וזוכר אותנו להיטיב
 לנו, אִי לֹא דְאִיהוּ אִשְׁנָח בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל, וְדְכִיר לּוֹן, לָא
 יְקוּמוּן חֵד יוֹמָא בְּגִלוּתָא ואם לא שהיה משגיח בנו וזוכר אותנו לא היינו
 יכולים להתקיים אפילו יום אחד בגלות, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב וזהו שכתוב,
 (ויקרא כו) וְאִף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲבֹתָהֶם וְגו' (דף ק"ב
 ע"ב) קָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לָא עָבִיד לְן כְּעוֹבְדָנָא ובאמת אין הקב"ה
 מתנהג עימנו כמעשינו.

המעשים למטה מעוררים את המעשים שלמעלה הן בקדושה והן בטומאה

תָּא חַזִּי, בְּלֶק חַפִּים הָוָה, וְרַב חֲרָשִׁין בְּעוֹבְדֵי יְדוּי,
 יִתִּיר מִן בְּלָעַם בא וראה בלק חכם היה וגדול המכשפים במעשי ידיו יותר
 מבלעם. וְהָכִי אֹלִיפְנָא כָּל מַה דְּבְעֵי בַר נָשׁ בְּהָאֵי עֲלָמָא
 בְּפוֹלְחָנָא דְקָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, בְּעֵי לְאִתְעָרָא בְּעוֹבְדָא
 לְתַתָּא וכך למדנו כי כל מה שאדם רוצה לעשות בעולם הזה בעבודת השי"ת צריך

הלימוד היומי

לע"נ עביה שמחה בת הדורה תנה ושלום ע"ה

לעורר במעשיו למטה את שורש המצוה למעלה. **דְּבַעֲוֹבָדָא דְּלִתְתָא**,
אַתְעַר עֹבְדָא לְעִילָא כי במעשה המצוות למטה מתעורר שורשם למעלה,
וְעֹבְדָא דָּא בְּעֵי בְּקִדּוּשָׁה, וְהָא אוֹקְמוּהָ ומעשה זה צריך להיות
בקדושה וכמו שביארודו כבר. **וּבְאַתָּר דְּלִית עֹבְדָא אִית מְלָה**
ובמקום שאין מעשה מצוות יש דיבור של המצוה **וּבְמְלָה דְּפוּמָא**, תְּלִיא
עֹבְדָא, לְאַתְעָרָא לְעִילָא ואז בדיבורים שבפה תלוי המעשה לעורר את
השורש למעלה. **כְּמָה דְּבַעֲיִנֵן לְאַתְעָרָא קְדֻשָׁה עֲלָאָה**,
בְּעֹבְדָא וּבְמְלָה וכמו שבקדושה אנו צריכים לעורר את הקדושה העליונה
במעשים ודיבורים. **הֵכִי נָמִי אֵינּוֹן דְּאַתְיִין מְסֻטְרָא**
דְּמְסֻאָבוּתָא, בְּעֵיִן לְאַתְעָרָא סְטְרָא דְּלְהוֹן, בְּעֹבְדָא
וּבְמְלָה דְּפוּמָא כך גם אותם שבאים מצד הטומאה צריכים לעורר את הצד שלהם
במעשה ובדיבור פיהם.

בלק היה גדול בקסם ובלעם בניחוש

וְאַף עַל גַּב דְּבַלְעָם חֲרָשָׁא הָוָה רַב מְפָל חֲרָשִׁין דְּעֲלָמָא
ואע"פ שבלעם היה גדול מכל המכשפים שבעולם, **חֲרָשָׁא עֲלָאָה מִיְנִיה**
הָוָה בְּלָק. בלק היה מכשף גדול ממנו **בְּקָסָם הָוָה בְּלָק רַב מְפָל**
חֲכִימִין ובקסם היה בלק גדול מכל חכמי הקסמים. **וּבַלְעָם בְּנַחֲשׁ** ובלעם היה
גדול בנחש (וְהָא אוֹקְמוּהָ). **קָסָם וְנַחֲשׁ תִּרְיִין דְּרַגִּין אֵינּוֹן** וקסם ונחש
הם שתי מדרגות בטומאה, **קָסָם תְּלִיא בְּעֹבְדָא** קסם תלוי במעשה והוא
הלימוד היומי

לע"נ צביה שמחה בת הדורה תנה ושלום ע"ה